

Susunderfølgelse. Foraauidt kan Beslaglæg- gelsen vistnok siges at staae i nødvendig For- bindelse med Susunderfølgelsen, men da en ud- trykkelig Udtalelse herom, som den er foreslaaet af Udvalget, kunde give Anledning til Tvivl, har man troet at burde optage den tidligere § 114 uforandret som § 109 i nærværende Udkast.

Udvalgets Bemærkninger angaaende den tidligere § 117 kan Ministeriet tiltræde og er § 112 i nærværende Udkast affattet i Overens- stemmelse hermed. Heller ikke findes der Noget at erindre imod, at den i den tidligere § 119 foreskrevne længste Frist for en Udsættelse, nemlig 14 Dage, forkortes til 8 Dage, da en saadan Frist i Almindelighed vil være tilstrækkelig og Dommeren i de enkelte Tilfælde, hvor Saadant findes fornødent, paa Forlangende vil kunne indrømme en yderligere Udsættelse. Derimod kan man i Henhold til de med Hensyn til nærværende Udkasts § 95 fremsatte Bemærk- ninger ikke tiltræde Forslaget om, at Dommeren ogsaa udenfor det i den tidligere § 121 nævnte Tilfælde af egen Drift skulde kunne ud- sætte Sagen, hvilket man maa ansee mindre vel- stemmende med den ham under Forunderfølgelsen anviste Stilling og som Følge heraf er ogsaa den tidligere § 121 optaget som nærværende Udkasts § 116.

Paragraf 117 er affattet i Overens- stemmelse med Udvalgets Forslag til den tid- ligere § 122, hvilket Ministeriet tiltræder og har man heller ikke fundet Noget at erindre mod Udvalgets Forslag til den tidligere § 123, hvorefter det udtrykkeligt skal udtales, at det kun undtagelsesvis kan bestemmes, at Dørene skulle lukkes, hvilket ogsaa var Meningen af den nævnte Paragraf, eller mod Forslaget om, at Domme- ren i saadanne Tilfælde skal kunne tilstede enkelte af den Sigtede opgivne Personer Ud- gang, hvorimod man ikke har anseet det hen- sigtsmæssigt at tilføie som Alternativ, at han skal tilkalde tvende eller flere Mand til at over- være Forhandlingerne, da Udførelsen af denne Forfrist vilde være forbundet med praktiske Vanskeligheder, og det derhos forudsattes, at de sædvanlige Retsvidner ere tilstede. Nærværende Udkasts § 118 er derfor med den nysangivne

Undtagelse affattet i Overensstemmelse med Ud- valgets Forslag, og det Samme er Tilfældet med § 119, idet Ministeriet tiltræder de af Ud- valget ved den tidligere § 124 fremsatte Be- mærkninger. Endelig har Ministeriet affattet § 123 i nærværende Udkast i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag til den tidligere § 128, mod hvilke man Intet har fundet at erindre, medens man ikke har troet at burde optage det af Udvalget foreslaaede Tillæg til den tidligere § 129, at Overgreb fra Politiets Side, naar det kommer til Sag, paakjendes under denne, fordi de Straffe, der kunne idømmes andre Personer end den eller de Anklagede under Hovedsagen, kun angaae procesfuelle Over- trædelser, der staae i en naturlig Forbindelse med Sagen, hvorfor ogsaa Straffen for samme er fastsat i nærværende Lov, hvorimod Overgreb fra Politiets Side, forsaavidt de egne sig til offentlig Paatale, maae medføre Straf efter den almindelige Straffelovgivning, og derfor under- gives den samme Behandling, som andre Straffesager.

Kapitel 3.

Om Anklagebeslutning.

Naar det i det i forrige Samling forelagte Udkast var foreslaaet, at vedkommende Anklage- myndighed selv skulde tage Bestemmelse, om den vilde forfølge en Sag videre, naar Forunderfølgel- sen var sluttet, men at det, naar den fandt, at Sagen henhørte under Rævningerettens Af- gjørelse og at den burde forfølges videre, skulde afgjøres ved en Kjendelse af vedkommende Underfølgelsesdommer, under Appel til vedkom- mende Overret, om Anklage skulde finde Sted, saa var dette Forslag, som det fremgaar af de Udkastet ledsagende Motiver begrundet haade i Hensyn til det Offentlige og den Sigtede, da det er i begges Interesse, at Anklage ikke finder Sted uden en forundgaaende omhyggelig Prøvelse. Ministeriet kan nu heller ikke skjønne, at den i det nævnte Udkast foreslaaede Fremgangsmaade vilde give Anledning til nogen sær Vidtløftighed eller Besværlighed, navnlig efterat det i nær- værende Udkast er fastsat, at vedkommende Over- anklager skal være bosat i den Rævningekreds, for hvilken han er bestillet, eftersom Underrettens